

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.169/2025/7.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Ügyvédi Iroda1 (cím4.; ügyintéző: felperesi képviselő ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (Cím1.) **felperesnek**, a alperesi képviselő ügyvéd (cím5) által képviselt **Alperes1** (cím2) alperessel szemben munkabér megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 8.M.70.162/2025/9. számú ítélete ellen, a felperes 10. sorszámú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

k ö z b e n s ő í t é l e t e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja, és megállapítja, hogy a felperes jogosult szolgálati elismerésre. A másodfokú bíróság visszaküldi az ügy iratait az elsőfokú bíróságnak az összecszerűség elbírálása végett.

A bíróság a másodfokú perköltséget 280.000 (kétszáznyolcvanezer) forint + Áfa, a fellebbezési illetéket 115.080 (száztizenötezer-nyolcvan) összegben állapítja meg.

A közbenső ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 1974. szeptember 1-től 1975. november 30-ig az Intézménylben dolgozott, majd azt követően 1975. december 1. napjától alperes jogelődjeinél. A Alperes1 alpereslnál, a jogelőd2-nél, a jogelőd3-nél nyugdíjba vonulásáig, azaz 2014. július 31. napjáig, majd 2014. augusztus 4. napjától folyamatosan az elsőfokú ítélet meghozataláig. A felperes munkáltatója 2024. április 1. napjától alperes lett, munkáját változatlanul, gyógytornász munkakörben ugyanazon a helyen végezte.

[2] A felperes közalkalmazotti jogviszonya 2008. március 1. napján szűnt meg, és azt követően 2008. március 2-től 2021. február 28. napjáig munkaviszonyban állt.

[3] Az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvény (a továbbiakban: Esztjtv.) alapján a felperes 2021. március 1. napjától egészségügyi szolgálati munkaszerződés alapján végzett munkát ugyanazon a helyen, akkori elnevezése szerint a jogelőd3-nél. Az egészségügyi szolgálati munkaszerződés 2. pontja értelmében a munkavállaló 46 év 5 hónap és 26 nap időtartamú egészségügyi szolgálati jogviszonnyal rendelkezik, a munkáltató F16 fizetési fokozatba sorolta be. A szerződés 4. pontja alapján a fizetési fokozatához igazodó illetménye havonta bruttó 287.700 forint.

[4] Az Esztjtv. 9. §-a szerint a 25, 30. illetve 40 évi egészségügyi szolgálati jogviszonnyal rendelkező, egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személynek szolgálati elismerés jár, mely 40 év jogviszony esetén 5 havi illetményének megfelelő összeg.

[5] Az Esztjtv. 20. § (1) bekezdése alapján, azon személy esetében, aki 2021. december 31-én egészségügyi szolgálati jogviszonyban állt, a szolgálati elismerést az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek szolgálati elismerésével kapcsolatos egyes intézkedésekről 664/2021. (XII.1.) Kormányrendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) 2021. december 31. napján hatályos 1. §-a 2022. június 30-ig rendelte megfizetni.

[6] A felperes 2024. október 22-én levélben fordult az alpereshez 5 havi illetményének megfelelő összeg szolgálati elismerésként történő megfizetésére. Az alperes 2024. november 6-i válaszában elismerte a felperes jogosultságához szükséges szolgálati idejét, annak kifizetését azonban a NEAK útmutatása alapján utasította el, mely indokolás szerint azok jogosultak a szolgálati elismerésre a kormányrendelet alapján, akik az egészségügyi szolgálati jogviszony létrejöttét követően érték el vagy haladták meg a szolgálati elismeréshez szükséges szolgálati időt.

[7] A felek között ezt követően még további levélváltásra került sor. A felperes azonban 2025. február 27-ig az alperessel szemben sem fizetési meghagyás kibocsátását nem kérte, sem ezen szolgálati elismerés megfizetésére korábban keresetet nem terjesztett elő.

Kereset

[8] A felperes keresetlevelét 2025. február 27-én terjesztette elő, kérte az alperes kötelezését bruttó 1.438.500 forint szolgálati elismerés jogcímén, annak 2022. július 1. napjától számított késedelmi kamata, és perköltség megfizetésére kötelezését.

[9] Hivatkozása értelmében az időközben hatályon kívül helyezett Kormányrendelet 2021. december 31-ig megjelölt kifizetési határidő idejét módosította, 2022. június 30-ig. Hivatkozott arra, hogy a Kúria álláspontja szerint a szolgálati jogviszony létesítését megelőzően elért szolgálati idő is elismerésre jogosító időtartam, így a követelése nem évült el.

Ellenkérelem

[10] Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozása szerint a felperes 2008. március 2-től 2021. február 28-ig nem szerzett a szolgálati elismeréshez szükséges időt. A 2008. március 2-től 2021. január 1. napjáig terjedő időszak nem vehető figyelembe a felperes vonatkozásában, ennél fogva a szolgálati elismerés megállapíthatósága körében sem. A 14 évet levonva a 40 éves szolgálati elismeréshez szükséges szolgálati idő legjobb esetben is 32 év 5 hónap és 26 nap lehet.

[11] Az alperes másik hivatkozása szerint a felperes követelése elévült legkésőbb 2024. december 31. napján, miután az elévülés kezdete az igény esedékessége, amely az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló törvény értelmében már annak létesítésekor is rendelkezésre állt. A felperes tehát az igény érvényesítésével késlekedett. A 2025. február 27-i keresetlevél az igényérvényesítés elkésztése okán elévült követelést tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság határozata

[12] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 91.344 forint perköltséget.

[13] Az Eszjtv.1. § (1) bekezdése szerint, e törvény hatálya kizárólag – ide nem értve a munkavállalói résztulajdont – az állami és az önkormányzati fenntartású egészségügyi szolgáltatóra, annak fenntartójára, az egységes intézeti gyógyszerügyi szolgáltatás keretében működtetett gyógyszerárnyék működtetőjére, valamint az állami vagy önkormányzati fenntartású egészségügyi szolgáltatónál egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy (a továbbiakban: egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy) jogállására terjed ki.

A (2) bekezdés szerint, ha jogszabály rendelkezése folytán valamely egészségügyi szolgáltató az e törvény hatálya alá tartozó egészségügyi szolgáltatóvá alakul át, az egészségügyi szolgáltatóra és annak foglalkoztatottjára – törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában – e törvény rendelkezéseit az egészségügyi szolgáltató átalakulását követő harmadik hónap első napjától kell alkalmazni.

[14] Az Eszjtv.8. § (9) bekezdés szerint a (8) bekezdés alkalmazásában egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időnek kell tekinteni

- a) az e törvény hatálya alá tartozó munkáltatónál munkaviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban, egészségügyi szolgálati jogviszonyban,
- b) közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) hatálya alá tartozó szervnél munkaviszonyban, közalkalmazotti jogviszonyban.

[15] A 9. § (1) bekezdése szerint, (1) A huszonöt, harminc-, illetve negyvenévi egészségügyi szolgálati jogviszonnyal rendelkező egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személynek szolgálati elismerés jár.

(2) A szolgálati elismerés

- a) huszonöt év jogviszony esetén kéthavi,
- b) harminc év jogviszony esetén háromhavi,
- c) negyven év jogviszony esetén öthavi alapilletményének megfelelő összeg.

(3) A szolgálati elismerés a (2) bekezdés szerinti egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött idő betöltésének a napján esedékes.

(4) A szolgálati elismerésre való jogosultság szempontjából egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időnek kell tekinteni a 8. § (9) bekezdés a)–l) és n) pontja, valamint a 8. § (9a) bekezdés c) és e) pontja szerinti jogviszonyban töltött időtartamot, függetlenül attól, hogy az adott jogviszony 2020. november 18. napja előtt vagy azt követően jött létre.

(7) A szolgálati elismerést az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy részére

a) a szolgálati elismerésre való jogosultság beálltát követő hónap utolsó napjáig kell kifizetni, b) amennyiben az egészségügyi szolgálati jogviszonya a nyugdíjazásra tekintettel szűnik meg, a megszűnés évében esedékessé váló szolgálati elismerést az utolsó munkában töltött napon kell kifizetni.

[16] A munka törvénykönyvéről szóló 2012.évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 286. § (1) bekezdése szerint, a munkajogi igény három év alatt évül el.

[17] A felperes 1975. december 1-től gyógytornász munkakörben folyamatosan, ugyanazon egészségügyi szolgáltató keretén belül fejt ki tevékenységet. A jogszabályváltozásokra tekintettel a közalkalmazotti jogviszony, munkaviszony, illetve legutóbb egészségügyi szolgálati jogviszony keretében.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint így nem volt vitás, hogy a felperes 2008. március 2. és 2021. február 28. közötti munkaviszonyban töltött ideje az Eszjtv. alapján szolgálati elismeréshez szükséges szolgálati időnek minősül. Ezt erősíti az egészségügyi szolgálati munkaszerződés 2. pontja is, amely 46 év, 5 hónap és 26 nap időtartamú egészségügyi szolgálati jogviszonyt igazol.

[18] A felperes a 2021. március 1. napján érvényes illetményéhez igazodóan jelölte meg bruttó 1.438.500 forintban az öt havi szolgálati elismerést jelentő illetmény követelését. Ezek alapján a felperes rendelkezett a szolgálati elismerés alapjául szükséges 40 év egészségügyi szolgálati jogviszonnyal.

[19] A követelés érvényesíthetősége és az elévülés körében az elsőfokú bíróság az alábbi megállapításra jutott.

[20] A 2021. március 1-i egészségügyi szolgálati jogviszony létesítésekor az Eszjtv. nem tartalmazta a szolgálati elismeréssel kapcsolatos illetmény kifizetésére vonatkozó szabályokat. A Kormányrendelet rendelkezett a szolgálati jogviszonnyal összefüggésben a kifizetés dátumáról és a jogosulttá válás esetén annak 2021. december 31-ig történő kifizetéséről. A 2022. június 30-ig hatályban volt Kormányrendelet hatályon kívül helyezésével egyidejűleg az Eszjtv. 20. §-a rendelkezett a szolgálati jogviszony alapján járó szolgálati elismerés megfizetéséről. Ennek értelmében azon személy esetében, aki 2021. december 31-én egészségügyi szolgálati jogviszonyban állt, a szolgálati elismerés az Eszjtv. 9. § (2) bekezdés szerinti soron következő fokozatainak megállapításához szükséges szolgálati idő számítása során a Kormányrendelet 2021. december 31-én hatályos 1. §-a alapján megállapított szolgálati idejét szolgálati elismerésre jogosító szolgálati időként 2022. január 1-jét követően is figyelembe kell venni. A kifizetésre vonatkozóan a Korm.rendelet 20. § (2) bekezdése 2022. június 30-ig jelölt meg kifizetési határidőt.

[21] A felperes 2021. március 2-án a jogszabályi feltétellel rendelkezett, a szolgálati jogviszonya a 40 év szolgálati idő alapján az 5 hónap szolgálati elismerés vonatkozó jogosultsága alapján fennállt. 2022. június 1-től hatályos az Eszjtv. 9. § (3) bekezdése is, amely szerint a szolgálati elismerés a (2) bekezdés szerinti (40 év esetén 5 havi) illetményének megfelelő összeg az egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött idő betöltésének a napján esedékes.

[22] A fentiek értelmében a 2022. június 1-jét megelőzően a Kormányrendelet adott útmutatót az igény érvényesítésére. A Kormányrendelet hatályon kívül helyezését követően az Eszjtv. 9. § (1), (2), (3) és (4) bekezdése.

[23] A fentiek alapján a felperes nem köthetett igényérvényesítési idő kezdő időpontot a Kormányrendeletben foglalt 2021. december 31-i és utóbb 2022. június 30-ra módosított dátumaira, mert a 2022. június 1-től hatályos törvényi szöveg alapján a szolgálati elismerés a szolgálati jogviszonyban töltött idő betöltésének a napját nyilvánította az esedékesség napjává. Ez pedig a felperes esetében 2021. március első napja volt.

[24] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a felperes 2025. február 27-én előterjesztett keresetlevele így a törvényben meghatározott 3 éves elévülési időn túl került előterjesztésre. A felperesi képviselő nyilatkozata értelmében a felperes azt megelőzően fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet nem terjesztett elő, és pert 2025. február 27. előtt nem indított, így nem volt olyan a Polgári törvénykönyv rendelkezései szerinti, az elévülést megszakító cselekmény, ami lehetővé tenné a felperes esetében a 2025. február 27-i perindítást. A felperes követelése elévült, ezért a bíróság a felperes keresetét elutasította.

Fellebbezés

[25] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen kérte annak megváltoztatását és az alperes kötelezését szolgálati elismerés jogcímén bruttó 1.438.500 forint, kamat és perköltség megfizetésére. Másodlagosan kérte az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra és új határozat hozatalára.

[26] Előadta, hogy az elsőfokú ítélet jogszabálysértő, mivel a kereset elutasítását kizárólag az elévülés beálltára alapította. Az elsőfokú bíróság jogértelmezése téves volt, figyelmen kívül hagyta az Eszjtv. rendelkezéseit, valamint a Korm. rendelet átmeneti szabályait. A fentiekben túl az elsőfokú ítélet sérti az Mt. 25. §-át, 286. §-át, továbbá a döntés nincs összhangban a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:22. § (2) bekezdésével.

[27] Előadta, hogy a felek között nem volt vita abban, hogy a felperes rendelkezik a szolgálati elismerés alapjául szükséges 40 év egészségügyi szolgálati jogviszonnyal, a keresete összszerűségben is megfelelő.

[28] Az elsőfokú bíróság az elévülés kezdő időpontját tévesen 2021. március 1. napjára helyezte, figyelmen kívül hagyva, hogy az Eszjtv. 20. § (2) bekezdése a kifizetési határidőt 2022. június 30. napjáig meghosszabbította, így az alperesnek legkésőbb eddig az időpontig kellett volna a szolgálati elismerést teljesítenie. A Korm. rendelet 2022. június 1. napjával hatályát veszítette, a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról szóló rendelkező 2022. évi V. törvény 86. §-a egyértelműen rögzítette, hogy azon egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek részére, akik 2021. december 31. napjáig szolgálati elismerésre jogosultságot szereznek, a kifizetést 2022. június 20. napjáig kellett teljesíteni.

[29] Az elsőfokú bíróság ítélete téves és jogszabálysértő, miszerint a szolgálati jogviszonyban töltött idő betöltésének a napját a 2022. június 1-től hatályos törvényi szöveg alapján a szolgálati elismerés a szolgálati jogviszonyban töltött idő betöltésének napját nyilvánította az esedékesség napjává, mely a felperes esetében 2021. március 1. napja volt. E

megállapítással szemben hangsúlyozandó, hogy az Eszjtv. egyetlen rendelkezése sem rögzíti, hogy az esedékesség a szolgálati idő betöltésének naptári napjához kötődne. Ellenkezőleg az Eszjtv. 20. § (2) bekezdése kifejezetten úgy rendelkezik, hogy azon egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló szentélyek esetében, akik 2021. december 31.napjáig szolgálati elismeréshez szükséges szolgálati időt megszerezték, a szolgálati elismerést 2022. június 30. napjáig kell kifizetni. A fenti jogszabályi rendelkezések egyértelműen bizonyították, hogy a jogalkotó az esedékesség kérdését speciális szabállyal rendezte, amely a korábbi kormányrendeleti szabályozást felváltotta és amely a mai napig hatályban van. Következésképpen az elévülés kezdő időpontja kizárólag 2022. június hó 30. napjához köthető és semmiképpen sem a szolgálati idő betöltésének napjához, mint ahogy azt az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg. Figyelemmel az Eszjtv. 20. § (2) bekezdésében meghatározott esedékességre, valamint az Mt. 286. § (1) bekezdésben rögzített hároméves elévülési időre, a felperes keresete törvényes határidőn belül került benyújtásra. A felperes 2021. december 31. napjáig megszerezte a szolgálati elismerésre való jogosultságot, annak kifizetésére azonban ténylegesen nem került sor. Ebből következően a jogvita eldöntése szempontjából nem az Eszjtv. 9. § (3) bekezdésben foglalt általános rendelkezés az irányadó, amely a szolgálati jogviszonyban töltött idő betöltésének naptári napjához köti az esedékességet, hanem az Eszjtv. 20. § (2) bekezdése szerinti speciális szabály. Ez a rendelkezés a kifizetés határidejét kötelező jelleggel 2022. június 30. napjában állapította meg.

[30] Előadta, hogy jelen esetben a fizetési kötelezettség jogszabályban rögzített határidőhöz kapcsolódott. Az Mt. 286.§ (4) bekezdése, a Ptk. 6:22. § (2) bekezdése, valamint az Mt. határidő számításra vonatkozó 25.§ (1), (5) – (6) bekezdésének együttes alkalmazása alapján az elévülés kezdő időpontja a határidő lejárt, vagyis a szolgáltatás teljesítésére meghatározott utolsó nap elteltét követő nap. A határidő tehát 2022. június 30. napján járt le, így az elévülés kezdete 2022. július 1.

[31] Hivatkozott továbbá a Kúria Mfv.VIII.10.108/2023/4. számú ítéletére, melyben a Kúria határozottan megállapította, hogy az esedékesség napja nem azonosítható a szolgálati idő jogviszonyban töltött idő betöltésének napjával.

[32] Álláspontja szerint a követelés elévülése a Ptk. 6:24.§ (1) –(2) bekezdései alapján nyugodott 2024. október 22. napjától 2024. november 18. napjáig, a felek közötti peren kívüli egyeztetés időtartama alatt, melynek ténye és időtartama okiratokkal igazolt. Ennek megfelelően az elévülés nyugvásának jogkövetkezményeként a felperesnek 2024. november 18. napjától számított további egyéves határidő állt rendelkezésre a kereseti bírósági előterjesztésére. Tekintettel arra, hogy a felperes a keresetlevelét 2025. február 27-én benyújtotta, így a követelése nyilvánvalóan az elévülési időn belül került érvényesítésre.

Fellebbezési ellenkérelem

[33] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a felperes másodfokú perköltség megfizetésére kötelezését kérte.

[34] Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet helytállóan rögzítette a tényállást és a jogi álláspontja is megalapozott.

[35] Az Eszjtv. 20. § (2) bekezdése szerint, ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy a Korm. rendelet alapján 2021. december 21. napjáig szolgálati

elismerésre jogosult, de az elismerés részére nem került kifizetésre, a szolgálati elismerést 2022. június 30. napjáig kell kifizetni.

[36] A felperes az igényérvényesítési határidejét nem köthette sem a Kormányrendeletben meghatározott 2021. december 31. napi, sem pedig annak módosításával a 2022. június 30. napjára kitolt dátumához. Ennek oka az, hogy a 2022. június 1. napjától hatályos jogszabály (Eszjtv.) 9. § (3) bekezdése kifejezetten a szolgálati jogviszonyban eltöltött idő betöltésének napját tekintette a szolgálati elismerés esedékességének napjának, amely a felperes esetében 2021. március 1. napjára esett. Az Eszjtv. 9. § (3) bekezdése szerint a szolgálati elismerés a (2) bekezdés szerinti egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött idő betöltésének napján esedékes.

[37] Tekintettel arra, hogy az elévülés kezdő időpontja az igény esedékességéhez kötődik, a felperesi követelés esetében azt jelenti, hogy az igény akár az Eszjtv. 9. § (3) bekezdésnek önálló alkalmazása, akár az Eszjtv. 9. § (3) bekezdése és a Korm. rendelet 2. § (3) bekezdése együttes értelmezés alapján is elévül. E körben hivatkozott a Kúria Mfv.IV.10.110/2021/4. számú döntésére.

[38] Álláspontja szerint a felperes fellebbezésében megjelölt 2022. június 30. napja, mint az elévülés kezdő időpontja nem helytálló. E dátum ugyanis kizárólag a szolgálati elismerés kifizetésének határidejét jelöli, és nem esik egybe a követelés esedékességének napjával. Ennek megfelelően a felperes tévesen hivatkozott a 2022. június 30. napjára, mint az elévülés kezdő időpontjára, hiszen az csupán a kifizetési határidőt jelölte meg és nem a követelés esedékességének az időpontját.

[39] Álláspontja szerint a felperes tévesen hivatkozott az elévülés nyugvására is. A joggyakorlat szerint menthető ok kizárólag olyan objektív, a jogosult érdekkörén kívül eső akadály lehet, amely ténylegesen lehetetlenné teszi az igény bírósági úton való érvényesítését. Az a körülmény, hogy a felperes bízott az alperes önkéntes teljesítésében, legfeljebb szubjektív várakozásnak tekinthető, amely nem alapozza meg az elévülés nyugvását. A felperes tudomással bírt az igényről, annak bírósági úton való érvényesítésében semmilyen jogi vagy fizikai akadály nem gátolta.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[40] A felperes fellebbezése alapos.

[41] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a jogalap körében lefolytatta, a tényállást megállapította, az érdemi döntésével azonban a másodfokú bíróság nem értett egyet, ezért az elsőfokú ítéletet a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta.

[42] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 370. § (2) – (4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre – azok korlátai között gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371. § (1) bekezdés a) – d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[43] A másodfokú bíróság a fellebbezés kapcsán az alábbiakra mutat rá.

[44] A felek nyilatkozata egybehangzó volt, miszerint a felperes 2021. március 1-jén elérte a 40 év szolgálati jogviszonyt. A 2021. február 25-én létrejött egészségügyi szolgálati munkaszerződés 2. pontja rögzítette, hogy a munkavállaló 46 év 5 hónap 26 nap időtartamú

egészségügyi szolgálati jogviszonnyal rendelkezik, ezért a munkáltató a munkavállalót F/16 fizetési fokozatba sorolja be.

[45] A 2020. november 18-án hatályba lépett Eszjtv. 9. §-a kimondja, hogy a 25, 30, illetve 40 évi egészségügyi szolgálati jogviszonnyal rendelkező egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személynek elismerés jár. A (2) bekezdés szerint a szolgálati elismerés 25 év jogviszony esetén 2 havi, 30 év szolgálati jogviszony esetén 3 havi, 40 év jogviszony esetén 5 havi illetményének megfelelő összeg.

[46] A 2021. december 1-jén hatályba lépett Kormányrendelet 1. §-a rögzítette az egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időnek számító időtartamot. A 2. § szerint az (1) – (2) bekezdés alapján megállapított szolgálati elismerést az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy részére 2021. december 31. napjáig kell kifizetni, ha a jogosultság megállapításához szükséges szolgálati idővel - az (1) – (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – már e rendelet hatálybalépésekor rendelkezett, az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy.

[47] A 2022.május 26-án hatályba lépett a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő szabályozási kérdésekről szóló 2022. évi V. törvény 86. § kimondta, hogy az egészségügyi szolgálati jogviszonyról szóló 2020. évi C. törvény a következő 20. §-al egészült ki. A 20. § (1) bekezdés azon személy esetében, aki 2021. december 31-én egészségügyi szolgálati jogviszonyban állt, a szolgálati elismerés 9. § (2) bekezdése szerinti soron következő fokozatainak megállapításához szükséges szolgálati idő számítása során, az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek szolgálati elismerésével kapcsolatos egyes intézkedésekről szóló 664/2021. (XII.1.) Korm.rendelet 2021. december 31-én hatályos 1. §-a alapján megállapított szolgálati idejét szolgálati időként 2022. január 1-jét követően is figyelembe kell venni. A (2) bekezdés szerint, ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy a 664/2021. (XII.1.) Korm. rendelet alapján 2021. december 31-ig szolgálati elismerésre jogosulttá vált, de az részére nem került kifizetésre, a szolgálati elismerést 2022. június 30-ig kell kifizetni.

[48] A fentiek alapján megalapozott a felperes fellebbezése, miszerint a követelése nem évült el, figyelemmel a fenti jogszabályi rendelkezésekre az elévülés 2022. július 1. napján kezdődött.

[49] Rámutat a másodfokú bíróság, hogy jelen esetben eltér a jogosultság kezdő időpontja a követelés esedékességének az időpontjától, melyet a jogszabály rendelkezései biztosítanak. A felperes valóban 2021. március 1-jén vált jogosulttá a 40 éves szolgálati elismerésre jogosító juttatásra, azonban a fenti jogszabályi rendelkezések alapján a követelés esedékessége 2022. július 1-én következett be. Ennek figyelembevételével a felperes 2025. február 27-én benyújtott kereseti követelése nem évült el.

[50] Figyelemmel arra, hogy az alperes a felperes követelésének összecszerűségét vitatta, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 383. § (4) bekezdése alapján közbenső ítéletet hozott.

Záró rész

[51] A bíróság a Pp. 383. § (5) bekezdése alapján csupán megállapította a másodfokú perköltség összegét, annak viselése kérdésében az elsőfokú bíróság dönt.

[52] A másodfokú bíróság a Pp. 376.§-a alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

[53] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§-a zárja ki.

Budapest, 2025. november 27.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulisity Mária s.k.
bíró